

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 299

гр. Пловдив, 03.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в закрито заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

като разгледа докладваното от Николинка Г. Цветкова Въззивно гражданско дело № 20235300500253 по описа за 2023 година

Производството е образувано по въззивна жалба вх. № 2896/30.01.2023г. против решение № 4192/12.12.2022г., постановено по гр. д. 14329/2022г. на РС Пловдив, XIX гр. състав.

Въззивната жалба е подадена от „Електроразпределение юг“ ЕАД, ЕИК 115552190 чрез процесуалния представител юрисконсулт В. И., но същата не е подписана.

При това положение следва да се приеме, че жалбата е *нередовна* – не отговаря на изискването на чл. 260 т. 7 от ГПК. Това налага настоящото производство да се прекрати и делото да се върне на първоинстанционния съд за предприемане действията по чл. 262 от ГПК за отстраняване нередовността на жалбата. След поправянето ѝ жалбата следва да се изпрати отново на ОС - Пловдив за разглеждането ѝ.

Същевременно настоящият състав констатира, че писмото, с което делото е изпратено на въззивния съд, както и постановеното определение по чл. 140 от ГПК в първоинстанционното производство № 11401/21.10.2022г. и протокола от проведеното съдебно заседание № 8115/10.11.2022г., намиращи се в хартиената папка на делото, не са подписани от съдията, нито са заверени от служител, а решението е подписано от съдията и заверено с отбелязване, че е официално заверен препис от електронно подписан документ.

Във връзка с констатираното следва да се има предвид, че според чл. 102а, ал. 1 от ГПК всички актове на съда се издават в електронна форма, но процесуалният закон е запазил и изискването актовете на съда да се изготвят и в писмена форма – чл. 235, ал. 4 от ГПК, като акта следва да се подпише върху хартиения носител от всички съдии, взели участие в постановяването му /чл. 236, ал. 3 от ГПК и чл. 254, ал. 2, т. 7 от ГПК/. Доколкото чл. 102а, ал. 1 от ГПК е в част първа от ГПК, то тя е обща правна норма, а нормите на чл. 235, ал. 4 от ГПК, чл. 236, ал. 3 от ГПК, чл. 254, ал. 2, т. 7 от ГПК и чл. 412, т. 12 от ГПК са специални правни норми, които следва да намерят приложение относно формата на съдебния акт, който трябва да е писмен със саморъчен мастилен подпис на съдията. В

подкрепа на този извод е и изискването, въведено с чл. 406, ал. 3 от ГПК, за поставяне на надлежна бележка върху акта, въз основа на който се издава изпълнителен лист, за която бележка законът не е уредил електронната ѝ форма, а в Определение № 173/20.04.2022г. на ВтАС, постановено по в. ч. гр. д. № 125/2022г. изрично е посочено, че електронният документ не е предвиден като форма за действителност на съдебните актове.

Предвид гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по в. гр. д. № 253/2023г. по описа на Пловдивския окръжен съд, IX гр. състав.

ВРЪЩА делото на РС – Пловдив за извършване на следващите се процесуални действия, след което делото да се изпрати отново на ПОС по компетентност.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____